

Skatteministeriet
Udkast
29. august 2005

J. nr. 2005-711-0051

Forslag
til
Lov om ændring af skattekontrolloven og kildeskatteloven
(Administrative aftaler om gensidig bistand i skattesager)

§ 1

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. xxx af ... 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 8 X, stk. 5, ophæves.
Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

2. Efter § 8 X indsættes:

”§ 8 Y. Told- og skatteforvaltningen kan under forbehold af gensidighed indgå aftaler med de dertil kompetente myndigheder i fremmede stater, Færøerne og Grønland om bistand i sager, der vedrører lovgivning, som administreres af told- og skatteforvaltningen. Aftalerne kan især omfatte følgende:

- 1) Tilvejebringelse af oplysninger.
- 2) Opkrævning og inddrivelse af skat.
- 3) Overførsel af foreløbig og endelig skat.
- 4) Sikkerhedsstillelse for betaling af skattekrav.
- 5) Foranstaltninger til at hindre, at foreløbig skat trækkes i mere end én stat.
- 6) Forkyndelse af dokumenter.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen bistår de kompetente myndigheder i fremmede stater, Færøerne og Grønland, i det omfang dette fremgår af en aftale indgået efter stk. 1, af en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retlige regler.

Stk. 3. Lovgivning, som administreres af told- og skatteforvaltningen, finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor told- og skatteforvaltningen yder bistand som nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Når skatteforvaltningen har modtaget oplysninger fra en dertil kompetent myndighed i en fremmed stat, Færøerne eller Grønland i overensstemmelse med en aftale indgået efter stk. 1, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller en EU-retlig regel, kan told og skatteforvaltningen ved skatteberegning, kontrol, opkrævning og inddrivelse gøre brug af oplysningerne i samme omfang, som forvaltningen kan gøre brug af oplysninger indhentet i medfør af dansk lovgivning.”.

3. § 11 ophæves.

§ 2

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (Kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. xxx af ... 2005, foretages følgende ændring:

1. § 88 ophæves.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2006.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Lovforslagets formål

Formålet med lovforslaget er at sikre en ensartet og entydig hjemmel til Danmarks indgåelse af aftaler inden for skatteministerens område om gensidig bistand med andre stater, uanset om bistanden angår direkte skatter, moms, punktafgifter eller lignende. Gensidig bistand indbefatter samarbejde til sikring af korrekt beskatning i overensstemmelse med de enkelte landes lovgivning.

Vedtagelse af lovforslaget medfører, at Folketinget ikke længere skal godkende aftaler med andre stater, som alene omhandler gensidig administrativ bistand. Der lægges her vægt på, at disse bistandsaftaler – i modsætning til dobbeltbeskatningsoverenskomster - ikke medfører, at regler, der er vedtaget af Folketinget, sættes ud af kraft i det omfang det er nødvendigt til gennemførelse af aftalerne. Dobbeltbeskatningsoverenskomster skal fortsat godkendes af Folketinget.

Lovforslaget går endvidere ud på at sikre ensartede og entydige vilkår for told- og skatteforvaltningens ydelse og modtagelse af gensidig administrativ bistand, uanset om bistanden er hjemlet i en administrativ overenskomst som omhandlet af dette lovforslag, i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller direkte i Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten.

2. Baggrund

Lovforslaget omhandler visse bistandsaftaler og dobbeltbeskatningsoverenskomster og uddyber i tilknytning hertil visse EU-retlige forpligtelser.

Dobbeltbeskatningsoverenskomster anvendes hovedsagelig på området for indkomstbeskatning og lignende. En dobbeltbeskatningsoverenskomst har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at to lande beskatter samme fysiske eller juridiske person af samme indkomst. En dobbeltbeskatningsoverenskomst har også til formål at hindre skatteunddragelse. Overenskomsten har således også regler om gensidig bistand mellem de to landes skattemyndigheder om udveksling af oplysninger og eventuelt om opkrævning af skat.

En dobbeltbeskatningsoverenskomsts regel om udveksling af oplysninger har karakter af en rammebestemmelse.

Bistandsreglen skal – ligesom de andre regler i en dobbeltbeskatningsoverenskomst – fortolkes i overensstemmelse med OECD-modellens bemærkninger hertil.

De kompetente myndigheder i de pågældende stater kan eventuelt indgå nærmere aftaler om bistandens karakter og omfang. I overensstemmelse hermed har Told- og Skattestyrelsen indgået aftaler med de kompetente myndigheder i en række stater. Som eksempler på dette kan nævnes aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark og Tyskland om gensidig administrativ bistand på skatteområdet, jf. bekendtgørelse nr. 11 af 29. april 2005, og aftale mellem Danmark og Polen om gensidig administrativ bistand i skattesager, jf. bekendtgørelse nr. 1 af 13. februar 2004. [Aftalen med Tyskland er optrykt som bilag 1 til dette lovforslag].

Regler om gensidig bistand på indkomstskatteområdet kan imidlertid også skilles ud i en særskilt overenskomst. Dette er tilfældet inden for Norden (de 5 nordiske lande samt Færøerne og Grønland). Her gælder der således både en dobbeltbeskatningsoverenskomst af 23. april 1996, jf. lov nr. 190 af 30. november 1997, og en overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager, jf. bekendtgørelse nr. 42 af 30. april 1992.

Den nordiske bistandsoverenskomst fra 1992 er ikke godkendt af Folketinget, idet overenskomsten er indgået med hjemmel i lov nr. 74 af 31. marts 1953. Denne lov gav regeringen en generel bemyndigelse til at indgå overenskomster med andre lande, som ophævede dobbeltbeskatning. Loven gav også bemyndigelse til indgåelse af overenskomster om bistand med udveksling af oplysninger og bistand med inddrivelse.

Dobbeltbeskatningsloven af 1953 er ophævet ved lov nr. 945 af 23. november 1994. Ifølge lovens motiver (lovforslag L 3, folketingsåret 1994/95) var baggrunden for ophævelsen, at dobbeltbeskatningsoverenskomster har den konsekvens, at skatteregler, der er vedtaget af

Folketinget, sættes ud af kraft i det omfang, det er nødvendigt for at overholde overenskomsten. Eftersom det forholder sig sådan, bør generelle undtagelser fra regler, der er vedtaget af Folketinget, også godkendes af Folketinget.

Ved ophævelsen af dobbeltbeskatningsloven af 1953 blev der ikke skelnet mellem de forskellige typer af overenskomster. Efter gældende ret skal også overenskomster, der alene omhandler gensidig bistand, således godkendes af Folketinget, hvis de ikke udgør en udmøntning af en bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

En revideret udgave af den nordiske bistandsaftale vil således skulle godkendes af Folketinget, fordi den gældende nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke indeholder bestemmelser om gensidig bistand. Den gældende nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst er nemlig affattet ud fra den forudsætning, at gensidig bistand er udskilt i en særlig overenskomst.

På *områderne for moms og afgifter* findes inden for EU et ganske udbygget administrativt samarbejde, hvor landene bistår hinanden i det almindelige kontrolarbejde. Typisk er der tale om udveksling af kontroloplysninger og bistand i forbindelse med inddrivelse af fordringer. Til illustration kan nævnes Rådets forordning nr. 1798/2003 om administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne i sager om momssvig og Rådets direktiv nr. 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger (med senere ændringer). Samarbejde med lande uden for EU forekommer typisk i form af overenskomster indgået af EU på vegne af samtlige medlemslande med et land uden for EU.

Det danske behov for at kunne indgå og ændre i indgåede overenskomster om gensidig bistand må forventes at stige. Dette gælder ikke mindst gensidig bistand i forbindelse med moms og lignende indirekte skatter.

Det er regeringens opfattelse, at den almindelige ordning på området for indkomstskatter o.lign., hvor dobbeltbeskatningsoverenskomsterne indeholder en rammebestemmelse om gensidig bistand, og hvor Told- og Skattestyrelsen med hjemmel heri har indgået aftaler om gensidig bistand med enkelte andre stater, har fungeret tilfredsstillende, og der foreslås ikke ændringer heri.

Regeringen anser det imidlertid for unødvendigt, at Folketinget i det hele taget skal godkende overenskomster om gensidig bistand. Den begrundelse, der i 1994 blev givet for, at Folketinget skulle godkende dobbeltbeskatningsoverenskomsterne, er ikke dækkende for overenskomster, der alene omhandler gensidig bistand. I et sådant tilfælde er der ikke taler om, at danske skatteregler sættes ud af kraft. Endvidere retter aftalerne sig mod de involverede landes kompetente

myndigheder og således hverken mod borgere eller virksomheder.

Regeringen finder, det hensigtsmæssigt, at kompetencen til at indgå alle sådanne aftaler om gensidig administrativ bistand placeres hos told- og skatteforvaltningen. Det vil betyde, at proceduren for indgåelse af aftalerne lettes, og at det ikke vil være nødvendigt at fremsætte et lovforslag, hver gang en aftale skal indgås, hvilket vil lette Folketingets arbejdsbelastning.

På området for indkomstskatter o.lign. vil der være tale om en tilbagevenden til retstilstanden før ophævelsen af dobbeltbeskatningsloven af 1953 og genindfører bemyndigelsen for regeringen, i dag told- og skatteforvaltningen, til at indgå sådanne aftaler.

Begyndelsen til en sådan udvikling er taget ved lov nr. 221 af 31. marts 2004 om implementering af EU's rentebeskatningsdirektiv og rente-/royaltydirektivet. Ved denne lov er told- og skatteforvaltningen blevet bemyndiget til at indgå aftaler med stater og områder uden for EU om ordninger vedrørende rentebeskatningsdirektivet. Med hjemmel heri har Skatteministeriet indgået bistandsaftaler med 10 af Det Forenede Kongeriges og Hollands tilknyttede områder (Guernsey, Jersey, Isle Of Man, Anguilla, Britiske Jomfruøer, Cayman Islands, Montserrat og Turks and Caicos Islands samt Aruba og Hollandske Antiller). På grund af lovens formulering har det ikke været nødvendigt at forelægge disse bistandsaftaler for Folketinget til godkendelse.

3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indføres en almen hjemmel for told- og skatteforvaltningen til at indgå aftaler om gensidig administrativ bistand med andre stater. Det foreslås, at det i bemyndigelsesbestemmelsen indskrives, at bemyndigelsen kun gælder under forbehold af gensidighed. Told- og skatteforvaltningen har herefter lov hjemmel til at indgå aftaler, der pålægger begge aftaleparter forpligtelser, selv om den ene stats forpligtelser ikke i alle detaljer modsvares af den anden stats forpligtelser. Told- og skatteforvaltningen kan derimod ikke indgå en aftale, der alene pålægger told- og skatteforvaltningen forpligtelser, uden at den anden aftalepart påtager sig forpligtelser. I gensidighedskravet ligger endvidere, at told- og skatteforvaltningen ved den praktiske forvaltning af de indgåede aftaler kan foretage en konkret vurdering af, hvorvidt en forpligtelse er gensidig, og, hvis dette ikke er tilfældet, kan undlade at agere.

Der skal kunne indgås aftaler om gensidig bistand vedrørende al lovgivning, der administreres af told- og skatteforvaltningen. Det omfatter – foruden diverse indkomstskatter – også f.eks. bo- og gaveafgift, moms, motorafgifter og en lang række punktafgifter. Aftalerne skal kunne omfatte flere af disse elementer. De eksisterende bistandsaftaler omfatter typisk enten indkomstskatter, moms eller andet, mens mere omfattende aftaler ikke anvendes. Den nordiske bistandsaftale

omfatter dog – for alle aftaleparters vedkommende – både indkomstskatter, arve- og gaveafgifter samt moms, motorafgifter og punktafgifter i et nærmere afgrænset omfang.

Aftalerne skal kunne indeholde alle de elementer af bistand, som er indeholdt i de nuværende bistandsaftaler, som er indgået på baggrund af dobbeltbeskatningsoverenskomstbestemmelser, der svarer til artikel 26 i OECD's modeloverenskomst, jf. eksempel i bilag 1. For moms- og afgiftsområdernes vedkommende skal der kunne indgås tilsvarende aftaler. Desuden skal aftalerne kunne indeholde de yderligere elementer af bistand, som er indeholdt i den gældende nordiske bistandsaftale, herunder bl.a. bistand til forkyndelse af dokumenter, foranstaltninger til at hindre, at der trækkes forskudsskat i mere end én stat og overførsel af foreløbig og endelig skat. Endelig skal aftalerne også kunne indeholde bistand vedrørende opkrævning og inddrivelse af skat.

En gennemførelse af lovforslaget vil medføre, at en eventuel ny fællesnordisk bistandsaftale til afløsning af aftalen fra 1989 ikke vil skulle godkendes af Folketinget. Lovforslaget vil desuden medføre, at det i en tilsvarende situation som den, der er beskrevet vedrørende lov nr. 221 af 31. marts 2004 om implementering af EU's rentebeskatningsdirektiv og rente-/royaltydirektivet, ikke er nødvendigt at lovgive om aftalekompetencen. Told- og skatteforvaltningen vil i en sådan situation umiddelbart have den fornødne nationale hjemmel til at indgå de aftaler, der er foreskrevet i direktivet.

Endvidere foreslås der indsat en generel regel om, at dansk skattelovgivning finder tilsvarende anvendelse, når told- og skatteforvaltningen yder bistand til den kompetente myndighed i en anden stat i henhold til en bistandsaftale, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retlige regler. Der er tale om en videreførelse af gældende praksis og om tilvejebringelse af en éntydig og sikker lovhjemmel herfor i national ret.

Tilsvarende foreslås det, at når told- og skatteforvaltningen modtager oplysninger fra en anden stat i medfør af en aftale om gensidig bistand, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller EU-retlige regler, kan told- og skatteforvaltningen gøre samme brug af disse oplysninger som af oplysninger, der er indkommet via nationale indberetningsregler.

Forslagene om disse generelle regler medfører, at visse særregler, der hidtil har reguleret mindre dele af anvendelsesområdet for de generelle regler, bliver overflødige og kan ophæves.

4. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner, amtskommuner og regioner

Forslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for stat, kommuner, amtskommuner eller regioner.

5. Administrative konsekvenser for stat, kommuner, amtskommuner og regioner

Forslaget vil smidiggøre rammerne for told- og skatteforvaltningens tilrettelæggelse af forhandlingsforløb over for fremmede stater i forbindelse med indgåelse af bistandsaftaler.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes ikke umiddelbart at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget vil dog indebære større fleksibilitet med hensyn til mulighederne for løbende at tilpasse og justere Danmarks aftaler om gensidig bistand med andre stater efter forholdene i disse og internationale forhold i øvrigt. Dette må alt andet lige betragtes som en positiv konsekvens for det danske erhvervsliv af såvel økonomisk som administrativ karakter. Det er dog ikke muligt at skønne over størrelsesordenen heraf.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes ikke umiddelbart at have administrative konsekvenser for erhvervslivet, jf. dog ovenfor under økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget refererer til Danmarks EU-retlige forpligtelser med hensyn til bistand i skattesager, men tilsigter ikke at ændre disse. Forslaget indeholder således blot en enklere national procedure ved indgåelse af samarbejdsaftaler med andre lande. Forslaget skal endvidere sikre ensartede og entydige vilkår for told- og skatteforvaltningens ydelse og modtagelse af sådan bistand, uanset om bistanden er hjemlet i en administrativ overenskomst som omhandlet af dette lovforslag, i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller i Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten.

11. Høring

Forslaget har været sendt til høring hos Advokatrådet, Amtsrådsforeningen i Danmark,

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Børsmæglerforeningen, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Danske Finansieringsselskabers Forening, Den Danske Skatteborgerforening, Finansrådet, Foreningen Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, InvesteringsForeningsRådet, It-brancheforeningen, Københavns Fondsbørs, Kommunernes Landsforening, Landbrugets Rådgivningscenter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Nationalbanken, Realkreditrådet og Skatterevisorforeningen.

Vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindredgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner, amtskommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner, amtskommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ikke målbare	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ikke målbare	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen i skattekontrollovens § 8 X, stk. 5, regulerer situationer, hvor den danske told- og skatteforvaltning har modtaget oplysninger om rentebetalinger m.v., der vil skulle videresendes til myndighederne i den medlemsstat m.v., hvor ejeren bor, i kraft af EU's rentebeskatningsdirektiv, direktiv 2003/48/EF.

Det er nu ved den foreslåede § 8 Y, stk. 2, i skattekontrolløven, generelt fastslået, at told- og skatteforvaltningen yder bistand til de kompetente myndigheder i andre stater i det omfang det er aftalt, uanset om hjemlen hertil er en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en administrativt indgået

aftale eller Danmarks EU-retlige forpligtelser. Det sidste vil også omfatte forpligtelser i henhold til rentebeskatningsdirektivet. Dermed er særreglen i § 8 X, stk. 5, overflødig, og bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Til nr. 2

Den foreslåede § 8 Y, stk. 1, i skattekontrolloven angiver rammerne for told- og skatteforvaltningens aftalekompetence med hensyn til aftaler med andre stater, Færøerne og Grønland om gensidig bistand i skatte- og inddrivelsessager. Det er hensigten, at told- og skatteforvaltningen som hidtil skal kunne indgå aftaler, der indeholder alle de elementer, der forekommer i bistaftaler indgået med hjemmel i en dobbeltbeskatningsoverenskomstbestemmelse, der følger OECD-modellens artikel 26. Det nye retslige indhold i bestemmelsen er således, at told- og skatteforvaltningen også kan indgå sådanne aftaler i tilfælde, hvor de ikke er funderet i en dobbeltbeskatningsoverenskomstbestemmelse, hvilket altovervejende er relevant for områderne for moms og punktafgifter.

Indledningsvis foreslås det, at bemyndigelsen kun skal gælde under forbehold af gensidighed. Det medfører, at told- og skatteforvaltningen før en aftaleindgåelse skal vurdere, om aftalen vil pålægge begge parter forpligtelser i et rimeligt afbalanceret omfang. Told- og skatteforvaltningen har ikke kompetence til at indgå en aftale, der énsidigt pålægger Danmark forpligtelser, uden at den anden aftalepart påtager sig forpligtelser.

Gensidighedsforbeholdet medfører tillige, at told- og skatteforvaltningen har adgang til at foretage en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af, om man vil yde den bistand, som den anden part ønsker. Danmark skal kun yde bistand til den anden part, hvis denne part kan og vil yde en bistand af tilsvarende omfang til Danmark i en tilsvarende situation. Udgangspunktet er dog, at Danmark yder bistanden, og at en konkret vurdering kun kommer på tale, hvor der er tale om bistand, der ville medføre uforholdsmæssigt store administrative byrder. Dette forekommer bl.a. på området for inddrivelse af skattekrav.

Bemyndigelsen omfatter gensidig bistand vedrørende alle former for skatter, der administreres af told- og skatteforvaltningen. Foruden diverse indkomstskatter omfatter dette også bo- og gaveafgift, moms, punktafgifter, motorafgifter, arbejdsmarkedsbidrag og afgift efter pensionsbeskatningsloven. Opregningen er ikke udtømmende. Lignende retlige ydelser til det offentlige er også omfattet. Det er ikke et krav, at enhver aftale skal angå alle former for skatter.

Det foreslås, at aftalerne skal kunne rumme en række elementer, der er opregnet i nr. 1-6. Det er ikke et krav, at enhver aftale skal indeholde alle elementer.

Told- og skatteforvaltningen kan således indgå aftaler, der kun vedrører visse former for skat og/eller kun vedrører visse former for bistand.

Efter nr. 1 kan bistandsaftaler angå bistand til tilvejebringelse af oplysninger. Dette omfatter for det første de former for udveksling af oplysninger, som almindeligvis aftales ved udmøntningen af en rammebestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der følger OECD-modellen. Det vil sige udveksling af oplysninger

- på anmodning med hensyn til bestemte sager,
- automatisk med hensyn til særlige indkomstarter, særlige varegrupper el.lign. og
- spontant.

Bistand til tilvejebringelse af oplysninger kan desuden have karakter af regler om fælles grænseoverskridende operationer, tilstedeværelse af embedsmænd fra den ene stat på den anden stats territorium, fælles særlige efterforskningshold og regler om simultane revisioner i flere stater.

Efter nr. 2 kan bistandsaftaler angå bistand til opkrævning og inddrivelse af skat, herunder f.eks. regler om, at inddrivelse skal ske på samme måde, som hvis der var tale om den anmodede stats egne fordringer.

Efter nr. 3 kan bistandsaftaler angå bistand til overførsel af foreløbig og endelig skat.

Bistand til overførsel af foreløbig skat kan angå overførsel af foreløbig skat, der er indeholdt i én stat, til dækning af den anden stats skattekrav vedrørende samme indkomst eller disposition. Sådanne aftaler kan allerede efter de gældende regler indgås administrativt i visse tilfælde. I kildeskattelovens § 88, der foreslås ophævet ved dette lovforslags § 2, er der således i 1996 indsat en bemyndigelse til skatteministeren til at indgå aftaler af denne karakter med visse andre stater.

Endelig kan bistandsaftaler efter nr. 4-6 angå sikkerhedsstillelse for betaling af skattekrav, foranstaltninger til at hindre, at foreløbig skat trækkes i mere end én stat og forkyndelse af dokumenter. Disse elementer indgår bl.a. i den nuværende nordiske bistandsaftale.

I *stk. 2-4* findes en række regler, der samlet fastslår, at det for forvaltningen af konkrete sager, hvor der i told- og skatteforvaltningens sagsbehandling indgår bistand til eller fra fremmede stater, er ligegyldigt, om bistanden har hjemmel i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, i en administrativt indgået aftale som nævnt i *stk. 1* eller i Danmarks EU-retlige forpligtelser.

I *stk. 2* slås det således indledningsvis fast, at told- og skatteforvaltningen yder bistand til de kompetente myndigheder i andre stater i det omfang det er aftalt, uanset om hjemlen hertil er en

dobbeltbeskatningsoverenskomst, en administrativt indgået aftale efter stk. 1 eller Danmarks EU-retlige forpligtelser.

I *stk. 3* foreslås en generel regel om, at dansk skattelovgivning finder tilsvarende anvendelse, når told- og skatteforvaltningen yder bistand i henhold til en administrativ bistandsaftale, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retlige regler. Reglen viderefører hidtidig administrativ praksis. Reglen indebærer f.eks., at bestemmelser om pligt for borgere, virksomheder og andre til at indberette oplysninger til told- og skatteforvaltningen gælder, selv om det ikke er told- og skatteforvaltningen der skal anvende oplysningerne, men disse skal videregives til de kompetente myndigheder i en anden stat. Endvidere følger det af reglen, at told- og skatteforvaltningens beslutning om at videregive oplysningerne er en afgørelse, der kan påklages af den berørte borger efter almindelige klageregler.

Endelig foreslås der i *stk. 4* en generel regel om den situation, hvor told- og skatteforvaltningen har modtaget oplysninger fra en anden stat i kraft af en administrativ bistandsaftale, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller den pågældende stats forpligtelser i henhold til EU-retlige regler. Det fastslås, at told- og skatteforvaltningen kan gøre samme brug af disse oplysninger som af oplysninger, der er indkommet via nationale indberetningsregler. Også på dette punkt er der tale om videreførelse af en administrativ praksis, der hermed har fået sikker lovhjemmel i national ret.

Til nr. 3

Skattekontrollovens § 11 omhandler told- og skatteforvaltningens modtagelse af oplysninger fra kompetente myndigheder i andre stater m.v. om betalinger efter EU's rentebeskatningsdirektiv, direktiv 2003/48/EF.

Som omtalt ovenfor foreslås der i skattekontrollovens § 8 Y, stk. 4, en generel regel om told- og skatteforvaltningens brug af oplysninger, der er modtaget fra det kompetente myndigheder i andre stater. Herefter er der ikke behov for en særregel om de oplysninger, der modtages efter rentebeskatningsdirektivet. Særreglen foreslås derfor ophævet.

Til § 2

Kildeskattelovens § 88 indeholder nogle nærmere afgrænsede kompetencer for skatteministeren til at indgå visse gensidige aftaler om kildeskat. Det foreslås, at bestemmelsen ophæves, da der ikke er behov for en selvstændig bestemmelse om indgåelse af bistandsaftaler om kildeskat ved siden af den foreslåede § 8 Y i skattekontrolloven. Aftaler om kildeskat kan herefter, hvor det er

hensigtsmæssigt, indgå som et integreret led i bistandsaftaler eller indgås som selvstændige aftaler, jf. det foreslåede § 8 Y, stk. 1, i skattekontrolloven.